

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Invordering door de overheid : de invordering van geldschulden uit herstelsancties onder de Awb

Sanders, T.N.

Citation

Sanders, T. N. (2018, October 17). *Invordering door de overheid : de invordering van geldschulden uit herstelsancties onder de Awb*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/66263>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/66263>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/66263> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Sanders, T.N.

Title: Invordering door de overheid : de invordering van geldschulden uit herstelsancties onder de Awb

Issue Date: 2018-10-17

Stellingen behorende bij het proefschrift ‘De invordering en executie van (herstel)sancties bij dwangbevel’ van T.N. Sanders

1. Een bestuursrechtelijke dwangsom of de kosten van bestuursdwang moeten ingevorderd worden, behoudens bijzondere omstandigheden.
2. De bijzondere omstandigheden waarin mag worden afgezien van de invordering van bestuursrechtelijke dwangsommen of de kosten van bestuursdwang zijn omstandigheden die niet in het sanctiebesluit (de last) hadden kunnen worden meegewogen en die leiden tot een onevenredige uitkomst gelet op de beperkte ernst of verwijtbaarheid van de overtreding dan wel de beperkte draagkracht van de overtreder, of die niet tot de risicosfeer van de overtreder behoren en een absoluut beletsel vormen voor het tijdig uitvoeren van de last.
3. De draagkracht en verwijtbaarheid worden thans ten onrechte betrokken in de beoordeling van het besluit tot intrekking van een subsidie bij wijze van sanctie.
4. Een derde kan alleen belang hebben bij invordering van een herstelsanctie als hij nog belang bij handhaving heeft.
5. De rechtmatigheidsfictie is noodzakelijk teneinde de rechtsgeldigheidsleer kracht bij te zetten en in het verlengde daarvan om de rechtszekerheid te waarborgen.
6. De keuze van de hoogste bestuursrechters om de bestuurlijke lus toe te passen bij de bestuurlijke boete is in strijd met de bedoeling van de wetgever.
7. Het bestuursrecht is zo complex geworden dat partijen zonder professionele rechtsbijstand significant minder kansen hebben om in bezwaar of beroep gelijk te krijgen.
8. De bestuursrechter heeft door een liberale toepassing van artikel 6:22 Awb bestuursorganen aangemoedigd om de Awb selectief toe te passen.
9. Piero Calamandrei had gelijk toen hij schreef: “[e]en goed gemotiveerd vonnis wil niet altijd zeggen een rechtvaardig vonnis en omgekeerd. Vaak wijst een korte, achteloze motivering erop, dat de rechter bij de beslissing zo overtuigd was van de juistheid zijner conclusie, dat hij het verloren tijd achtte.”
10. De typering van Nico Verheij van beoefenaren van het fiscale bestuursrecht als “een sekte” is technisch correct.
11. Piero Calamandrei had gelijk toen hij schreef: “[h]et pleidooi der advocaten wordt door veel rechters beschouwd als een tijd van geestelijke rust: de rechter keert met zijn gedachten tot de zaak terug wanneer de advocaat gaat zitten.”
12. De Peel-Raamstelling was de slechtst verdedigbare stelling in de vaderlandse geschiedenis.